

Bon vespre, companyes i companys de lluita.

Tornar a compartir carrers entre tots nosaltres ens omple de força, perquè malgrat tot, seguim persistents; som els imprescindibles, els que sempre hi som davant les injustícies.

Aquestes places i carrers plens de nou, és el que en Pablo volia i esperem que l'omplin d'orgull i força per resistir aquest nou embat d'odi i injustícia de l'Estat espanyol.

Necessitem que els carrers tornin a bullir, per en Pablo i també per tots els altres presos i preses polítiques i exiliades. Són milers de persones represaliades a qui l'Estat espanyol vol destrossar la vida.

I no només elles, també les persones que estan patint els efectes de la crisi, de la incompetència del Govern central, les que s'han quedat sense casa, les que no cobren els ERTO, les que s'han quedat sense feina. Això genera vergonya i ràbia, les lletres d'en Pablo en són el reflex i per totes elles, avui també sortim el carrer.

Pablo Hasél és un artista que, tot fent ús d'un dret fonamental, ha estat fidel al seu deure, i sent-ho ens ha donat veu a tots, i per això és atacat per una justícia de part.

La llibertat d'expressió no és un dret com els altres, és un dret i alhora la condició de possibilitat de la democràcia: la llibertat d'expressió és un dret fonamental que adquireix tot el seu sentit quan empara la possibilitat de dir allò que el poder no vol sentir.

La llibertat d'expressió és més que un dret: és un deure quan allò que cal expressar és veritat.

I ens trobem aquí perquè constatem que cap canvi de govern a l'Estat pot canviar el règim. La monarquia corrupta i tots els poders post-franquistes resultants de la transició de l'Estat són irreformables. La transició va ser un pacte entre les elits, va ser una acumulació de renúncies i cessions. Un pacte que va perpetuar la voluntat d'assimilació de la nostra nació, va consolidar la justícia franquista que avui empresona en Pablo amb total impunitat.

L'Estat espanyol no només és un problema pels Països Catalans, ho és també per la resta de pobles i nacions de l'Estat i per una Unió Europea que diu voler construir-se en llibertat, justícia i democràcia.

L'Estat espanyol és la pedra a la sabata, la vulneració de drets humans, i l'incompliment de les resolucions dels tribunals de justícia europeus fan molt poc creïble la voluntat de les institucions Europees, que miren cap a una altra banda.

Exigim també al Govern català que deixi de ser còmplice. Els mossos d'esquadra han de deixar d'actuar de policia judicial en casos repressius o que vulnerin els drets humans. Els responsables polítics han d'estar disposats a assumir totes les conseqüències que se'n derivin per no esdevenir la mà repressora i col·laboradora de l'Estat a Catalunya.

També exigim al Govern que es retiri de tots aquells casos on està sent acusació particular en contra d'independentistes, com és el cas del judici del proper dilluns al jove de Badalona, Marcel Vivet. Això no pot durar ni un dia més.

Prenem d'exemple d'orgull i dignitat la desobediència que ha exercit Pablo Hasél davant la seva detenció. Perquè davant la injustícia feta llei que governa l'Estat, hauríem de poder convertir la desobediència en la nostra força, el nostre poder, la nostra font de dret.

I no oblidem mai que darrera d'aquest estat repressor i demofòbic hi ha l'essència d'un estat ocupant de la nostra nació. Que persistirem en la lluita antirepressiva en defensa de la llibertat, i dels drets civils i socials, però no oblidem que fins i tot si aquest estat esdevingués un estat democràtic, seguiria imposant la seva ocupació i la persistent assimilació cap a la nostra nació. És la seva condició d'estat jacobí.

Només és possible una lluita antirepressiva efectiva, potenciant la nostra defensa en allò pel què som atacats, la nostra lluita de causa justa com a nació ocupada i sotmesa.

Perquè la independència és l'única eina per canviar-ho tot: la llibertat com a individus, com a poble i com a Nació.

Fins aleshores: visca la terra! Mori el mal govern!

Llibertat Pablo Hasél !!!

Visca Catalunya lliure!